

KOMENTARZ

do Ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw

ART. 2 USTAWY	
Art. 2 ust. 1 pkt 2	„bezrobotnym - oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-g lub i, j, lub cudzoziemca - członka rodziny obywatela polskiego, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie albo innej pracy zarobkowej, albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych lub przystępującej do egzaminu eksternistycznego z zakresu tej szkoły lub w szkole wyższej gdzie studiuje w formie studiów niestacjonarnych , zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego powiatowym urzędzie pracy oraz poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, jeżeli:”
komentarz	<i>Niniejsza zmiana ma na celu dostosowanie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy do rozwiązań zawartych w ustawie z 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.). W związku z odejściem od pojęcia studiów wieczorowych, zaocznych i eksternistycznych i zastąpieniem tego sformułowania studiami niestacjonarnymi zaistniała potrzeba dokonania odpowiednich zmian w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zmiana ta pozostaje w związku ze zmianą w art. 55 ust. 1 ustawy.</i>
Art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c	„c) nie nabyła prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę albo po ustaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności, nie pobiera zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, ”
komentarz	<i>Zmiana tych zapisów ustawy polega na doprecyzowaniu przyczyn uniemożliwiających nabycie lub zachowanie statusu bezrobotnego poprzez określenie, iż bezrobotnym nie może być osoba która: a) nabyła prawo do renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, b) pobiera zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Do tej pory nabycie renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę kwalifikowano jako przychód. W chwili przekroczenia jego dozwolonej wysokości, bezrobotny tracił swój status na cały miesiąc, bez względu na datę jego uzyskania. Natomiast dodanie do przyczyn uniemożliwiających nabycie statusu bezrobotnego - prawa do zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego - jest uściśleniem definicji bezrobotnego oraz usunięciem luki prawnej. Zmiana ta obejmuje sytuację, w której z zakładu pracy z powodu upadłości lub likwidacji pracodawcy zostanie zwolniona pracownica będąca w ciąży.</i>

	<i>W sytuacji nie zapewnienia przez pracodawcę pracownicy w ciąży innego zatrudnienia, miejsca pracy przysługuje jej od dnia porodu tzw. Zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego (art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa).</i>
Art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f	„f) nie posiada wpisu do ewidencji działalności gospodarczej albo nie podlega, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, z wyjątkiem ubezpieczenia społecznego rolników;”
komentarz	<i>Zmiana w definicji bezrobotnego polega na jednoznacznym, nie pozostawiającym wątpliwości prawnym wskazaniu, że bezrobotnym nie może być osoba posiadająca wpis do ewidencji działalności gospodarczej (z określeniem daty jej podjęcia) bez względu na to czy rzeczywiście tę działalność podjęła czy też nie, od dnia wskazanego w zgłoszeniu do ewidencji. Dlatego bezrobotny posiadający wpis do ewidencji traci status bezrobotnego bądź nie spełnia warunków do jego nabycia, od dnia wskazanego we wpisie jako dzień rozpoczęcia tej działalności.</i>
Art. 2 ust. 1 pkt 2a	„2a) bezrobotnym bez doświadczenia zawodowego – oznacza to bezrobotnego, który wykonywał zatrudnienie oraz inną pracę zarobkową przez łączny okres poniżej 6 miesięcy;”
komentarz	<i>Zmiana ta wprowadza nową kategorię bezrobotnych - to bezrobotny bez doświadczenia zawodowego. Taki bezrobotny to osoba, która była zatrudniona lub wykonywała inną pracę zarobkową przez łączny okres mniejszy niż 6 miesięcy. Łączny okres poniżej 6 miesięcy odnosi się do całego wypracowanego stażu zawodowego danego bezrobotnego. Wypracowany staż pracy nie może być równy lub większy od 6 miesięcy.</i>
Art. 2 ust. 1 pkt 21a	„21a) partnerstwie transgranicznym EURES – oznacza to działania sieci EURES w regionach przygranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzone przez Komisję Europejską na podstawie odrębnych procedur, realizowane na podstawie umowy przez służby zatrudnienia, związki zawodowe i organizacje pracodawców z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c;”
komentarz	<i>Wprowadzenie definicji partnerstwa transgranicznego EURES jest powiązane ze zmianą, jaką wprowadza niniejsza nowelizacja w zakresie możliwości finansowania z Funduszu Pracy działań EURES realizowanych w ramach partnerstw transgranicznych. Definicja ta określa rodzaj współpracy, podmioty ją realizujące oraz zakres terytorialny, a także mówi o konieczności formalnego zatwierdzenia istnienia takiego partnerstwa przez Komisję Europejską.</i>
Art. 2 ust. 1 pkt 26a	„26a) projektach – oznacza to projekty w rozumieniu art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984) realizujące działania w zakresie promocji zatrudnienia, w tym przeciwdziałania bezrobociu, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej bezrobotnych wynikające z programów operacyjnych współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy;”
komentarz	<i>Zmiana ta ma bezpośredni związek ze zmianą art. 9 ust. 2d, art. 9a ust. 3 i 4, art. 108 ust. 1 pkt 4b oraz art. 109 ust. 7c ustawy.</i>

Art. 2 ust. 1 pkt 32	„32) robotach publicznych - oznacza to zatrudnienie bezrobotnego w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy przy wykonywaniu prac organizowanych przez gminy, organizacje pozarządowe statutowo zajmujące się problematyką: ochrony środowiska, kultury, oświaty, kultury fizycznej i turystyki, opieki zdrowotnej, bezrobocia oraz pomocy społecznej, a także spółki wodne i ich związki, jeżeli prace te są finansowane lub dofinansowane ze środków samorządu terytorialnego, budżetu państwa, funduszy celowych, organizacji pozarządowych, spółek wodnych i ich związków;”
komentarz	Zmiana polega na rozszerzeniu definicji robót publicznych poprzez zniesienie ograniczenia dot. celów organizacyjnych tych robót. Zmiana ta umożliwi organizację robót publicznych w szerszym niż dotąd zakresie, bez konieczności wykazywania reintegracji zawodowej i społecznej w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu socjalnym. Nastąpiło to w wyniku rezygnacji ustawodawcy z określenia „celu” dla jakiego roboty te miały być organizowane i wykonywane.
Art. 2 ust. 1 pkt 35	„35) stypendium - oznacza to kwotę wypłacaną z Funduszu Pracy bezrobotnemu w okresie odbywania przygotowania zawodowego w miejscu pracy lub w okresie odbywania szkolenia, stażu u pracodawcy oraz w okresie nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej albo w szkole wyższej, gdzie studiuje w formie studiów niestacjonarnych; ”
komentarz	Zmiana ta jest konsekwencją zmiany art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy.
Art. 2 ust. 3	„3. Koszty badań lekarskich mających na celu stwierdzenie zdolności bezrobotnego do wykonywania pracy, odbywania stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac społecznie użytecznych, przeprowadzanych na wniosek powiatowego urzędu pracy, są finansowane z Funduszu Pracy. ”
komentarz	Zmiana ma na celu umożliwienie organom zatrudnienia swobodny wybór placówki służby zdrowia, do której będą kierowani bezrobotni na badania stwierdzające zdolność do wykonywania pracy. Badania te będą mogli przeprowadzać zarówno lekarze publicznej, jak i niepublicznej służby zdrowia. W świetle tej regulacji o wyborze konkretnej placówki (lekarza) decydować będzie atrakcyjność (w tym koszt) oferty. Obecnie badania takie mogły być wykonywane jedynie przez lekarzy ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych
ART. 4 USTAWY	
Art. 4 ust. 1 pkt 6 i 8	„6) planowanie i realizowanie we współpracy z ministrem właściwym o spraw rozwoju regionalnego zadań w zakresie promocji zatrudnienia, w tym przeciwdziałania bezrobociu, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej bezrobotnych, realizowanych przez instytucje rynku pracy wynikających z programów operacyjnych dwuspółfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w zakresie należącym do kompetencji ministra właściwego do spraw pracy; ” „8) wprowadzanie i rozwijanie w publicznych służbach zatrudnienia systemów teleinformatycznych zapewniających spójny system obsługi rynku pracy oraz prowadzenie i udostępnianie internetowej bazy ofert pracy. ”
komentarz	Zmiana jest konsekwencją wprowadzenia (w art. 36 ust. 1 pkt 2a) obowiązku upowszechniania ofert pracy m.in. poprzez zamieszczanie ich w internetowej bazie ofert pracy udostępnianej przez ministra właściwego do spraw pracy.

ART. 6 USTAWY	
Art. 6 ust. 6 i 7	<p>„6. Instytucjami dialogu społecznego na rynku pracy są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) związki zawodowe lub organizacje związków zawodowych, 2) organizacje pracodawców, 3) organizacje bezrobotnych, 4) organizacje pozarządowe <p>- jeżeli wśród zadań statutowych znajduje się realizacja zadań w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej.</p> <p>7. Instytucją partnerstwa lokalnego jest grupa instytucji realizujących na podstawie umowy przedsięwzięcia i projekty na rzecz rynku pracy.”</p>
komentarz	<p>Jest to zmiana definicji instytucji dialogu społecznego oraz instytucji partnerstwa lokalnego.</p> <p>Zmiany mają na celu umożliwienie realizacji programów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Pracy.</p>
ART. 8 USTAWY	
Art. 8 ust. 1 pkt 6 lit. b	<p>„b) wykonywanie zadań wynikających z programów, o których mowa w przepisach o Narodowym Planie Rozwoju albo o zasadach prowadzenia polityki rozwoju;”</p>
komentarz	<p>Zmiana niniejsza wynika z konieczności uporządkowania terminologii dotyczącej programów realizowanych przez samorząd wojewódzki. Dotyczy to ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, która w miejsce programów sektorowych wprowadza programy operacyjne.</p>
Art. 8 ust. 1 pkt 10	<p>„10) realizowanie zadań związanych z międzynarodowym przepływem pracowników, wynikających z odrębnych przepisów, umów międzynarodowych i innych porozumień zawartych z partnerami zagranicznymi.”</p>
komentarz	<p>Przepis wskazuje na nowe zadanie nałożone na samorząd województwa.</p>
Art. 8 ust. 5 i 6	<p>„5. Marszałek województwa może, w formie pisemnej, upoważnić dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy lub na jego wniosek innych pracowników tego urzędu do załatwiania w imieniu marszałka województwa spraw, w tym wydawania decyzji i postanowień w trybie przepisów o postępowaniu administracyjnym. W zakresie zadań wynikających z programów współfinansowanych z Funduszu Pracy w imieniu marszałka województwa zadania wykonuje dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy.</p> <p>6. Marszałek województwa powołuje dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy wyłonionego w drodze konkursu spośród osób posiadających wykształcenie wyższe oraz co najmniej 3-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy. Marszałek województwa odwołuje dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy po uzyskaniu opinii wojewódzkiej rady zatrudnienia. Opinia wojewódzkiej rady zatrudnienia nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i 53 Kodeksu pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy na jego wniosek.”</p>
komentarz	<p>Zmiana powoduje rozszerzenie katalogu przyczyn odwołania dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy bez konieczności uzyskania opinii (dawniej – zgody) wojewódzkiej rady zatrudnienia i wprowadzenie obok art. 52 i 53 Kodeksu pracy, odwołania na skutek wniosku złożonego przez samego</p>

	<i>dyrektora. Zmiana ma na celu uregulowanie sytuacji, gdy z własnej inicjatywy dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy chce zrezygnować z pełnionej funkcji. W takiej sytuacji uzyskiwanie opinii właściwej rady zatrudnienia dotyczącej odwołania jest zbędne. Ponadto odstąpiono od konieczności uzyskania zgody rady zatrudnienia na odwołanie – obecnie wystarczy zasięgnięcie opinii rady, która to opinia nie jest jednak wiążąca.</i>
Art. 8 ust. 8 pkt 2	„2) we współpracy z powiatowymi urzędami pracy opracowują i aktualizują informacje zawodowe oraz inne zasoby informacji pomocne w aktywnym poszukiwaniu pracy i upowszechniają je na terenie województwa; ”
komentarz	<i>Zmiana ma na celu uporządkowanie zadań centrum informacji i planowania kariery zawodowej, funkcjonującego w ramach wojewódzkiego urzędu pracy w zakresie opracowywania, aktualizacji i upowszechniania na terenie województwa informacji zawodowych oraz zasobów informacji pomocnych w aktywnym poszukiwaniu pracy (art. 8 ust. 8 pkt 2 i 6). Istotą zmiany jest potwierdzenie dotychczas ukształtowanej praktyki, w ramach której baza informacji dotyczących regionalnego rynku pracy jest tworzona dla potrzeb całego województwa przez właściwy terytorialnie wojewódzki urząd pracy we współpracy z powiatowymi urzędami pracy z terenu tego województwa. Taka wojewódzka baza danych obejmuje informacje o zawodach, pracodawcach czy instytucjach szkoleniowych. Rozszerzenie regulacji o zagadnienia opracowywania, aktualizacji i upowszechniania na terenie województwa informacji zawodowych umożliwi jednocześnie rezygnację z przepisów wskazujących jako zakres współdziałania pomiędzy wojewódzkimi i powiatowymi urzędami pracy - opracowywanie informacji o rynku pracy dla potrzeb klubów pracy.</i>
Art. 8 ust. 8 pkt 6	(uchylony).
ART. 9 USTAWY	
Art. 9 ust. 1 pkt 3	„3) udzielanie pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w znalezieniu pracy przez pośrednictwo pracy, poradnictwo zawodowe i informację zawodową oraz pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy; ”
Art. 9 ust. 1 pkt 3a	„3a) udzielanie pomocy pracodawcom w pozyskiwaniu pracowników przez pośrednictwo pracy oraz poradnictwo zawodowe i informację zawodową; ”
komentarz	<i>Zmiany te poszerzają katalog usług realizowanych przez powiatowy urząd pracy na rzecz bezrobotnych i poszukujących pracy przez dołączenie do katalogu usługi pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy oraz dookreślenie usług świadczonych dla pracodawców (art. 9 ust. 1 pkt 3 i 3a). Celem zmiany było uzupełnienie katalogu usług, które w praktyce realizuje powiatowy urząd pracy na rzecz bezrobotnych i poszukujących pracy oraz dookreślenie usług świadczonych dla pracodawców.</i>
Art. 9 ust. 1 pkt 7	„7) inicjowanie i wspieranie metodyczne tworzenia klubów pracy działających w innych niż powiatowy urząd pracy instytucjach i organizacjach; ”
komentarz	<i>Zmiana umożliwiła doprecyzowanie zadań realizowanych przez powiatowy urząd pracy w zakresie inicjowania i wspierania tworzenia klubów pracy przez wskazanie, że działania w tym zakresie dotyczą klubów pracy</i>

	<i>działających w innych, niż urzędy pracy, instytucjach i organizacjach (art. 9 ust. 1 pkt 7). Celem zmiany było uregulowanie sytuacji związanej z inicjowaniem i wspieraniem tworzenia klubów pracy. Z dotychczasowych przepisów ustawy wynika wprost, że w ramach powiatowego urzędu pracy starosta tworzy klub pracy, aby realizować pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy jako podstawową usługę rynku pracy. Dookreślenie dotychczasowego przepisu pozwala jednoznacznie wskazać podmioty, wobec których podejmowane są działania inicjujące i wspierające tworzenie klubów pracy.</i>
Art. 9 ust. 1 pkt 16a	„16a) realizowanie zadań związanych z międzynarodowym przepływem pracowników, wynikających z odrębnych przepisów, umów międzynarodowych i innych porozumień zawartych z partnerami zagranicznymi;”
Art. 9 ust. 1 pkt 20	„20) realizowanie projektów w zakresie promocji zatrudnienia, w tym przeciwdziałania bezrobociu, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej bezrobotnych, wynikających z programów operacyjnych współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy.”
Art. 9 ust. 2a¹ i 2a²	„2a ¹ . Minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatowym do dnia 31 grudnia 2013 r. z Funduszu Pracy 7% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na rok poprzedni na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 109 ust. 2, z wyłączeniem kwot przyznanych z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy, z przeznaczeniem na finansowanie kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowego urzędu pracy. 2a ² . Środki, o których mowa w ust. 2a ¹ , na finansowanie kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowego urzędu pracy są przeznaczane w szczególności na zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w art. 92, 94, 96, 98 i 99.”
Art. 9 ust. 2b i 2c	„2b. Kwota środków, o której mowa w ust. 2a ¹ , jest przekazywana samorządom powiatowym w okresach miesięcznych, w wysokości 1/12 kwoty ustalonej na dany rok. 2c. Przekazane samorządom powiatowym kwoty środków, o których mowa w ust. 2a ¹ , stanowią dochód powiatu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 203, poz. 1966, z późn. zm. ³).”
komentarz	Zmiany w art. 9 ust. 2a¹, ust. 2a², ust. 2b i 2c ustawy pozostają w związku z art. 108 ust. 1 pkt 4a oraz art. 8 pkt 2 noweli.
Art. 9 ust. 2d	„2d) Starosta może ze środków Funduszu Pracy, w ramach kwoty przyznanej na finansowanie innych fakultatywnych zadań realizowanych przez powiatowe urzędy pracy, zrefundować część poniesionych z budżetu powiatu kosztów kwalifikowalnych w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1784/1999 (Dz.Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 12) realizacji projektów poniesionych na: 1) ocenę, w rozumieniu przepisów o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy,

	<p>2) pomoc i doradztwo prawne powiatowemu urzędowi pracy w zakresie przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego bezpośrednio związanego z realizacją projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy,</p> <p>3) zakup lub amortyzację sprzętu oraz zakup materiałów biurowych dla powiatowego urzędu pracy, niezbędnych i bezpośrednio związanych z realizacją projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999</p> <p>– do wysokości 3% kwoty przyznanej ze środków będących w dyspozycji samorządu województwa na realizację zadań współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy.”</p>
<p>komentarz</p>	<p><i>Niniejsza zmiana ma na celu lepszą realizację projektów współfinansowanych z EFS i FP poprzez wprowadzenie finansowania dodatkowych kosztów ponoszonych przez pup. Są to koszty bezpośrednio związane z wdrażaniem projektów oraz skuteczną i prawidłową realizacją. Koszty te odnoszą się do zadań związanych z ewaluacją projektów mających na celu ocenę efektywności wsparcia i wykorzystania środków finansowych, pomocą doradczą dla pup w zakresie przygotowania i przeprowadzania postępowania o udzielenie zamówienia publicznego bezpośrednio związanego z realizacją projektu. Pozostałe koszty, które podlegają finansowaniu związane są z operacyjną obsługą projektu. Maksymalny pułap finansowania kosztów wymienionych w katalogu wynosi 3% kwoty przyznanej ze środków będących w dyspozycji samorządu województwa na realizację zadań współfinansowanych ze środków EFS I FP.</i></p>
<p>Art. 9 ust. 5</p>	<p>„5. Starosta powołuje dyrektora powiatowego urzędu pracy wyłonionego w drodze konkursu spośród osób posiadających wykształcenie wyższe oraz co najmniej 3-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy. Starosta odwołuje dyrektora powiatowego urzędu pracy po uzyskaniu opinii powiatowej rady zatrudnienia. Opinia powiatowej rady zatrudnienia nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i 53 Kodeksu pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora powiatowego urzędu pracy na jego wniosek.”</p>
<p>komentarz</p>	<p><i>W wyniku zmiany nastąpiło rozszerzenie katalogu przyczyn odwołania dyrektora powiatowego urzędu pracy bez konieczności uzyskania opinii rady zatrudnienia i wprowadzenie obok art. 52 i 53 Kodeksu pracy odwołania na skutek wniosku złożonego przez samego dyrektora. Jednocześnie proponuje się zrównanie kwalifikacji dla kandydata na dyrektora powiatowego urzędu pracy z kwalifikacjami wynikającymi z przepisów o pracownikach samorządowych (art. 9 ust. 5 i 5a). Zmiana ma na celu uregulowanie sytuacji, gdy z własnej inicjatywy dyrektor pup chce zrezygnować z pełnionej funkcji. W takiej sytuacji uzyskiwanie opinii właściwej rady zatrudnienia jest zbędne.</i></p> <p><i>Ponadto odstąpiono od konieczności uzyskania zgody rady zatrudnienia na odwołanie – obecnie wystarczy zasięgnięcie opinii rady, która to opinia nie jest jednak wiążąca.</i></p>

<p>Art. 9a ust. 3 i 4</p>	<p>„3. Powiaty dotujące oraz powiaty prowadzące zawierają dwustronne porozumienia określające wysokość, terminy i zasady przekazywania dotacji celowej na współfinansowanie kosztów funkcjonowania powiatowego urzędu pracy z uwzględnieniem zmniejszenia dotacji o kwotę refundacji ze środków Funduszu Pracy, o której mowa w art. 9 ust. 2d, na realizację przez powiat prowadzący projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy dotyczących powiatu dotującego.</p> <p>4. W przypadku niezawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 3, wysokość roszczenia przysługującego powiatowi prowadzącemu jest ustalana jako udział w całości poniesionych kosztów, w tym inwestycji i zakupów inwestycyjnych, równy ilorazowi liczby mieszkańców z terenu powiatu dotującego do łącznej liczby mieszkańców z całego obszaru działania powiatowego urzędu pracy według stanu na koniec roku poprzedzającego rok budżetowy, w którym koszty zostały poniesione – pomniejszony o kwotę refundacji, o której mowa w art. 9 ust. 2d, na realizację przez powiat prowadzący projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy dotyczących powiatu dotującego.”</p>
<p>komentarz</p>	<p><i>Patrz komentarz do art.9 ust. 2d ustawy.</i></p>
<p>ART. 18 USTAWY</p>	
<p>Art. 18 ust. 12</p>	<p>„12. Agencje pracy tymczasowej prowadzące usługi, o których mowa w ust. 1 pkt 5, kierują pracowników lub osoby niebędące pracownikami do pracodawcy użytkownika, którym może być pracodawca lub podmiot niebędący pracodawcą. Pracodawca użytkownik wyznacza pracownikowi skierowanemu z agencji pracy tymczasowej zadania i kontroluje ich wykonywanie. Usługi w zakresie kierowania pracownikami lub osób niebędących pracownikami do wykonywania pracy tymczasowej wykonują wyłącznie agencje pracy tymczasowej będące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.”</p>
<p>komentarz</p>	<p><i>Zmiana polega na doprecyzowaniu zadań realizowanych przez agencje pracy tymczasowej (art. 18 ust. 12). Zmiana ma na celu uregulowanie sytuacji związanej z kierowaniem do pracy przez agencję pracy tymczasowej osoby mającej status pracownika agencji, jak również osoby wykonującej pracę w ramach umowy cywilnoprawnej. Z dotychczasowego przepisu wynikała możliwość kierowania do pracodawcy użytkownika jedynie pracowników – jednak przepisy ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych przewidują możliwość kierowania do pracy również osoby wykonującej pracę w ramach cywilnoprawnych umów o świadczenie usług.</i></p>
<p>ART. 24 USTAWY</p>	
<p>Art. 24 ust. 1a</p>	<p>„1a. Marszałek województwa lub starosta przy zlecaniu usług rynku pracy, o których mowa w art. 35 ust. 1, zapewnia ich realizację zgodnie ze standardami usług rynku pracy.”</p>
<p>komentarz</p>	<p><i>Niniejsza zmiana ma na celu zapewnienie jednolitego standardu realizacji usług, niezależnie od podmiotu, który je realizuje.</i></p>
<p>ART. 33 USTAWY</p>	
<p>Art. 33 ust. 4 pkt 2</p>	<p>„2) otrzymał pożyczkę z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub instytucji z udziałem środków publicznych na podjęcie dzia-</p>

	<p>łalności pozarolniczej lub rolniczej albo otrzymał jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu otrzymania środków na podjęcie działalności;”</p>
komentarz	<p>Zmiana prowadzi do uszczegółowienia katalogu przyczyn powodujących pozbawienie statusu bezrobotnego i precyzyjnie określa termin pozbawienia statusu bezrobotnego – od dnia następnego – w związku z otrzymaniem środków na podjęcie działalności gospodarczej (art. 33 ust. 4 pkt 2). Dniem otrzymania środków jest dzień zaksięgowania na koncie bankowym bezrobotnego otrzymanych środków z FP.</p> <p>Zmiana ma na celu jednoznaczne uregulowanie dotąd spornej kwestii, z jakim dniem powinno nastąpić pozbawienie statusu bezrobotnego, w sytuacji otrzymania środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności.</p>
Art. 33 ust. 4 pkt 7	<p>„7) z własnej winy przerwał staż, szkolenie, przygotowanie zawodowe w miejscu pracy lub wykonywanie prac, o których mowa w art. 73a; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres 90 dni.”</p>
komentarz	<p>Wprowadzona zmiana powoduje rozszerzenie katalogu przyczyn powodujących pozbawienie statusu bezrobotnego o możliwość pozbawiania statusu bezrobotnego w związku z przerwaniem z własnej winy, udziału w pracach społecznie użytecznych (art. 33 ust. 4 pkt 7). Rozszerzenie dotychczasowego katalogu przyczyn powodujących pozbawienie statusu bezrobotnego umożliwi wprowadzenie jednakowych konsekwencji w sytuacji przerwania, z własnej winy, udziału w różnych formach aktywizacji przewidzianych ustawą.</p>
ART. 36 USTAWY	
Art. 36 ust. 1 pkt 2a	<p>„2a) upowszechnianiu ofert pracy, w tym przez przekazywanie ofert pracy do internetowej bazy ofert pracy udostępnianej przez ministra właściwego do spraw pracy;”</p>
komentarz	<p>W wyniku zmiany nastąpiło doprecyzowanie katalogu działań w zakresie pośrednictwa pracy i wprowadzenie przepisu dotyczącego upowszechniania ofert pracy z wykorzystaniem różnych form przekazu informacji w tym internetowej bazy ofert pracy prowadzonej i udostępnianej przez ministra właściwego do spraw pracy (art. 36 ust. 1 pkt 2a, art.4 ust. 1 pkt 8). Celem zmiany było doprecyzowanie pojęcia pośrednictwa pracy poprzez wprowadzenie do katalogu działań stanowiących pośrednictwo pracy wyodrębnionych regulacji dotyczących upowszechniania ofert pracy z wykorzystaniem internetowej bazy ofert pracy. Dotychczasowe regulacje w tym zakresie dotyczące pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy oraz pracodawcom sformułowane były w sposób ogólny. Wprowadzenie odrębnego zapisu wypełnia dotychczasową lukę w zakresie postępowania z ofertami pracy. Nowy przepis umożliwi upowszechnianie ofert pracy nie tylko w sposób tradycyjny przez udostępnianie ich w siedzibach urzędów pracy, ale także z wykorzystaniem internetowej bazy ofert pracy udostępnianej wszystkim urzędom pracy. Ułatwi to powszechny dostęp wszystkich zainteresowanych podjęciem pracy do informacji o aktualnych ofertach pracy posiadanych przez dany urząd pracy i w konsekwencji skuteczniejsze zaspokajanie potrzeb pracodawców na wykwalifikowanych kandydatów do pracy.</p>

Art. 36 ust. 2 pkt 2	„2) kierowanie za granicę do zatrudnienia polegającego na czasowym przyjęciu do rodziny w zamian za określone świadczenia w celu doskonalenia umiejętności językowych lub zawodowych na okres do 2 lat; przepisy art. 18a ust. 5 i art. 85 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”
komentarz	Zmiana koryguje przepisy dotyczące zagadnień związanych z kierowaniem za granicę do zatrudnienia polegającego na czasowym przyjęciu do rodziny w zamian za określone świadczenia w celu doskonalenia umiejętności językowych lub zawodowych na okres do 2 lat (art. 36 ust. 2 pkt 2).
Art. 36 ust. 4a	4a. Powiatowy urząd pracy, który nie dysponuje kandydatami spełniającymi wymagania określone w ofercie pracy, udostępnia informacje o braku możliwości realizacji oferty innym powiatowym urządzą pracy co najmniej przez internetową bazę ofert pracy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8.”
komentarz	Zmiana polega na doprecyzowaniu przepisów dotyczących współdziałania pomiędzy powiatowymi urządami pracy i wprowadzenie konieczności udostępniania informacji o braku możliwości realizacji danej oferty przez powiatowy urząd pracy w związku z brakiem kandydatów spełniających wymagania pracodawcy na terenie działania danego urzędu pracy (art. 36 ust. 4a). Dodatkowo sprecyzowano przepis art. 4 ust.1 pkt 8 wskazując jednoznacznie, iż prowadzenie i udostępnianie internetowej bazy ofert pracy leży w gestii ministra właściwego do spraw pracy. Celem zmiany jest ułatwienie zaspokojenia potrzeb pracodawcy na wykwalifikowanych kandydatów do pracy w sytuacji braku odpowiednich kandydatów z terenu działania konkretnego powiatowego urzędu pracy. Zmiana doprecyzowuje sposób współpracy pomiędzy powiatowymi urządami pracy w zakresie wymiany informacji o posiadanych ofertach pracy i trudnościach w ich realizacji. Wprowadza się przepis zobowiązujący powiatowe urzędy pracy do wymiany informacji w tym zakresie z wykorzystaniem co najmniej internetowej bazy ofert pracy udostępnianej przez ministra właściwego do spraw pracy. Ułatwi to przepływ informacji o niezaspokojonych potrzebach pracodawców i umożliwi innym urządzą pracy skorzystanie z takich ofert w sytuacji dysponowania nadwyżką kandydatów spełniających oczekiwania pracodawcy określone w ofercie pracy.
Art. 36 ust. 5	„5. Pracodawcy są obowiązani na bieżąco informować powiatowe urzędy pracy właściwe ze względu na siedzibę pracodawcy lub miejsce wykonywania pracy o wolnych miejscach zatrudnienia lub miejscach przygotowania zawodowego. Informując o wolnych miejscach zatrudnienia lub miejscach przygotowania zawodowego, pracodawcy nie mogą formułować wymagań dyskryminujących kandydatów ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznanie religijne lub ze względu na przynależność związkową.”
komentarz	Zmiana powinna poszerzyć wachlarz możliwości związanych ze zgłaszaniem informacji o ofercie pracy i umożliwienie pracodawcy zgłoszenia oferty pracy w powiatowym urządzie pracy właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy (art. 36 ust. 5). Jest to zmiana powodująca właściwość przemienną – w zakresie określenia miejsca zgłaszania przez pracodawcę do urzędu pracy informacji o ofercie pracy. Celem zmian

	<i>jest ułatwienie pracodawcy zgłoszenia oferty i stworzenie możliwości jej zgłoszenia nie tylko w powiatowym urzędzie pracy właściwym ze względu na siedzibę pracodawcy, ale także powiatowym urzędzie pracy właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy.</i>
ART. 39 USTAWY	
Art. 39 ust. 5 i 6	„5. Starosta inicjuje i wspiera tworzenie klubów pracy przez instytucje lub organizacje, udzielając im pomocy organizacyjnej i merytorycznej . 6. Starosta może zawrzeć ze szkołą wyższą lub organizacją studencką umowę przewidującą sfinansowanie z Funduszu Pracy części kosztów wyposażenia nowo otwartego akademickiego biura karier, w wysokości nieprzekraczającej piętnastokrotności przeciętnego wynagrodzenia. Do sfinansowania kosztów wyposażenia akademickiego biura karier prowadzącego działalność gospodarczą mają zastosowanie przepisy dotyczące udzielania pomocy de minimis .”
komentarz	<i>Zmiana brzmienia art. 39 ust. 6 ustawy nastąpiła przez rezygnację z odwołania się do konkretnego rozporządzenia Komisji WE nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis. Uzasadnione jest to utratą mocy z dniem 31.12.2006 r. powołanego aktu wspólnotowego i zastąpieniem go nowym rozporządzeniem. Zawarte w art. 36 ust. 6 odwołanie do przepisów o udzielaniu pomocy publicznej w ramach zasady de minimis zapewni możliwość udzielania pomocy według tej zasady niezależnie od zmian wprowadzanych w aktach wspólnotowych regulujących tę kwestię.</i>
ART. 40 USTAWY	
Art. 40 ust. 5	„5. Skierowanie na szkolenie bezrobotnego, osoby pobierającej rentę szkoleniową i żołnierza rezerwy, w przypadkach zawodów wymagających szczególnych predyspozycji psychofizycznych , powinno być poprzedzone określeniem przez doradcę zawodowego powiatowego urzędu pracy predyspozycji do wykonywania zawodu, który osoby te uzyskają w wyniku szkolenia; w uzasadnionych przypadkach szkolenie może być poprzedzone skierowaniem na specjalistyczne badania lekarskie finansowane z Funduszu Pracy.”
komentarz	<i>W wyniku wprowadzonej zmiany nastąpiło skorygowanie przepisów dotyczących zagadnień kierowania osób uprawnionych na szkolenie i konieczności określenia predyspozycji do wykonywania zawodu, który uzyskają w wyniku szkolenia i wykonywania specjalistycznych badań [lekarskich (art. 40 ust. 5). Zmiana koryguje nieprecyzyjny przepis wskazujący, że każda osoba kierowana na szkolenie musiała uzyskiwać opinię doradcy zawodowego w zakresie predyspozycji do wykonywania zawodu, który uzyskają w wyniku szkolenia. Tymczasem wiele osób doskonali swoje kwalifikacje, co jest warunkiem utrzymania się w zawodzie i uczestniczy w szkoleniach doskonalących. Zawiężenie wymagań w tym zakresie do przypadków zawodów wymagających szczególnych predyspozycji psychofizycznych dostosuje regulacje do rzeczywistych potrzeb osób uprawnionych do szkolenia i zapewni możliwość wykonania specjalistycznych badań, stosownie do potrzeb klientów urzędów pracy i kierunków szkoleń.</i>

ART. 41 USTAWY	
Art. 41 ust. 10 i 11	<p>„10. Do przyznania instytucji szkoleniowej jednorazowej kwoty, o której mowa w ust. 9, mają zastosowanie przepisy dotyczące udzielania pomocy de minimis.</p> <p>11. Osoby bezrobotne biorące udział w szkoleniach finansowanych z publicznych środków wspólnotowych i publicznych środków krajowych na podstawie umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz.1206, z późn. zm.) albo ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, organizowanych przez inny podmiot niż powiatowy urząd pracy, powiadamiają powiatowy urząd pracy o udziale w szkoleniu w terminie 7 dni przed dniem rozpoczęcia szkolenia.”</p>
komentarz	<p>Ad. ust. 10. <i>Przepis ten wyjaśnia wątpliwości co do charakteru jednorazowej kwoty przyznawanej instytucji szkoleniowej za podjęcie zatrudnienia przez bezrobotnego w skutek działania tej instytucji. Rozstrzyga, że jest to pomoc publiczna i mają do niej zastosowanie przepisy o pomocy de minimis.</i></p> <p>Ad. ust.11. <i>Przepis ten zobowiązuje osoby bezrobotne do informowania urzędu pracy o podjęciu szkolenia organizowanego przez inny podmiot niż powiatowy urząd pracy. Dzięki temu rozwiązaniu urzędy pracy będą dysponowały większą wiedzą o działaniach podejmowanych przez bezrobotnych, co pozwoli na skupienie działań aktywizacyjnych urzędu na osobach, które aktualnie nie są objęte żadną formą aktywizacji zawodowej. Pozwoli to również na uniknięcie dublowania się działań urzędu pracy i innych instytucji działających na rzecz przeciwdziałania bezrobociu i aktywizacji zawodowej bezrobotnych.</i></p>
ART. 45 USTAWY	
Art. 45 ust. 5 i 6	<p>„5. Starosta może zwrócić bezrobotnemu koszt przejazdu na badania lekarskie i powrotu do miejsca zamieszkania, jeżeli na badania te bezrobotny został skierowany przez powiatowy urząd pracy i odbywają się one poza miejscem zamieszkania bezrobotnego.</p> <p>6. Starosta może zwrócić bezrobotnemu koszt przejazdu do miejsca wykonywania prac, o których mowa w art. 73a ust. 1, i powrotu do miejsca zamieszkania lub pobytu, jeżeli prace, do wykonywania których został skierowany bezrobotny, są wykonywane poza miejscem jego zamieszkania lub pobytu.”</p>
komentarz	<p>Ad. ust. 5. <i>Zmiana poszerza dotychczasowy katalog przyczyn umożliwiających finansowanie bezrobotnemu ze środków Funduszu Pracy kosztów przejazdu o możliwość sfinansowania przejazdu i powrotu – w przypadku skierowania przez urząd pracy na badania lekarskie poza miejsce zamieszkania bezrobotnego.</i></p> <p>Ad. ust. 6. <i>Zmiana poszerza dotychczasowy katalog przyczyn umożliwiających finansowanie bezrobotnemu ze środków Funduszu Pracy kosztów przejazdu o możliwość sfinansowania przejazdu i powrotu w przypadku wykonywania prac społecznie użytecznych na terenie gminy ale poza miejscem zamieszkania lub pobytu bezrobotnego.</i></p>

ART. 46 USTAWY	
Art. 46 ust. 2	„2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, jest obowiązany dokonać zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 3 lata, a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej dla małych i średnich przedsiębiorców – 2 lata, albo naruszył inne warunki umowy o refundację.”
Art. 46 ust. 6 pkt 1-3	„6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe warunki i tryb dokonywania refundacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3) formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania – mając na względzie zwiększenie mobilności bezrobotnych i poszukujących pracy oraz racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy publicznej dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą z warunkami dopuszczalności pomocy na zatrudnienie lub warunkami pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców w przypadku refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz zasadami udzielania pomocy de minimis w przypadku pomocy przyznawanej bezrobotnemu w postaci jednorazowej wypłaty środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub refundacji kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących podjęcia takiej działalności.”
komentarz	Zmiana brzmienia art. 46 ust. 2 i 6 ustawy poprzez rezygnację z odwołania do definicji zawartej w rozporządzeniu Komisji WE nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw. Zmiana powoduje, iż będzie brana pod uwagę definicja małych i średnich przedsiębiorstw zawarta w aktach wspólnotowych dotyczących pomocy publicznej, bez odwoływania się do konkretnego z nazwy powołanego aktu wspólnotowego.
ART. 48 USTAWY	
Art. 48 ust. 3	„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dodatek aktywizacyjny przysługuje w wysokości do 50% zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1, przez połowę okresu, w jakim przysługiwałby bezrobotnemu zasiłek.”
komentarz	Wprowadzona zmiana powoduje ujednoczenie dodatku aktywizacyjnego dla bezrobotnych w związku z podjęciem zatrudnienia bez względu na inicjatora podjęcia zatrudnienia i podniesienie maksymalnej wysokości dodatku aktywizacyjnego do 50% w sytuacji podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej z inicjatywy bezrobotnego (art. 48 ust. 3). Celem zmiany jest zwiększenie możliwości oddziaływania dodatku aktywizacyjnego

	<p>nego jako formy aktywizacji bezrobotnych i ujednoczenie zasad związanych z wysokością dodatku aktywizacyjnego i zrównanie maksymalnej wysokości dodatku niezależnie od tego, z czyjej inicjatywy (powiatowego urzędu pracy czy bezrobotnego) zostało podjęte zatrudnienie. Poprzednio w sytuacji, gdy zatrudnienie następowało z inicjatywy bezrobotnego – bezrobotnemu przysługiwał dodatek w wysokości do 30% zasiłku, natomiast w sytuacji, gdy inicjatorem był powiatowy urząd pracy – dodatek w wysokości do 50% zasiłku. Zmiana ma na celu zwiększenie motywacji bezrobotnych do legalnego podejmowania pracy.</p> <p>Zmiana pozostaje w związku z art. 7 ust. 1 noweli, który wskazuje, iż dodatki aktywizacyjne przyznane przed dniem wejścia w życie ustawy w kwocie do 30% kwoty zasiłku dla bezrobotnych są wypłacane w dotychczasowej wysokości, z uwzględnieniem waloryzacji. O wysokości dodatku (do 30% lub do 50%) decyduje dzień wydawania decyzji.</p>
ART. 49 USTAWY	
Art. 49	<p>„Art. 49. W stosunku do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bezrobotnych do 25 roku życia, 2) bezrobotnych długotrwale lub kobiet, które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka, 3) bezrobotnych powyżej 50 roku życia, 4) bezrobotnych bez kwalifikacji zawodowych, bez doświadczenia zawodowego lub bez wykształcenia średniego, 5) bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko do 18 roku życia, 6) bezrobotnych, którzy po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjęli zatrudnienia, 7) bezrobotnych niepełnosprawnych – zwanych dalej "osobami będącymi w szczególnej sytuacji na Rynku pracy", mogą być dodatkowo stosowane działania określone w art. 50–61.”
komentarz	<p>Ad. pkt 2</p> <p>Zmiana spowodowała rozszerzenie katalogu osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy.</p> <p><u>Bezrobotnym długotrwale lub kobieta, która nie podjęła zatrudnienia po urodzeniu dziecka</u> – definicja „bezrobotnego długotrwale” znajduje się w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy. Zgodnie z nią bezrobotnym długotrwale jest bezrobotny pozostający w rejestrze powiatowego urzędu pracy łącznie przez okres ponad 12 miesięcy w okresie ostatnich 2 lat, z wyłączeniem okresów odbywania stażu i przygotowania zawodowego w miejscu pracy. Okres, w którym bezrobotny odbywa staż lub przygotowanie zawodowe w miejscu pracy nie jest uwzględniany do okresu 12 miesięcy pozostawania w rejestrze urzędu pracy w okresie ostatnich dwóch lat, od których zależy uznanie za bezrobotnego długotrwale. Okres 12 miesięcy nie musi być okresem ciągłym, nieprzerwanym. Oczywiście jeżeli bezrobotny pozostaje w ewidencji osób bezrobotnych przez okres dłuższy niż dwa lata (np. od 3 lat jest zarejestrowany jako bezrobotny) to również jest bezrobotnym długotrwale.</p> <p>Natomiast do grupy „<u>kobiet, które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka</u>” zaliczymy wszystkie panie, które po urodzeniu dziecka nigdy nie powróciły na rynek pracy przez podjęcie zatrudnienia (patrz definicja – umowa o pracę, stosunek służbowy, umowa o pracę nakładczą). W poję-</p>

	<p>ciu tym nie mieści się wykonywanie innej pracy zarobkowej czyli np. umowy zlecenia.</p> <p>Ad. pkt 4</p> <p><u>Bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych, bez doświadczenia zawodowego lub bez wykształcenia średniego</u> – definicja bezrobotnego bez kwalifikacji zawodowych znajduje się w art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy. Zgodnie z nią bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych jest bezrobotny nieposiadający kwalifikacji do wykonywania jakiegokolwiek zawodu poświadczonych dyplomem, świadectwem, zaświadczeniem instytucji szkoleniowej lub innym dokumentem uprawniającym do wykonywania zawodu. Natomiast do grupy „bezrobotnych bez doświadczenia zawodowego”, zgodnie z definicją to bezrobotny, który był zatrudniony lub wykonywał inną pracę zarobkową przez łączny okres mniejszy niż 6 miesięcy. Łączny okres poniżej 6 miesięcy odnosi się do całego wypracowanego stażu zawodowego danego bezrobotnego.</p> <p>„Bezrobotny bez wykształcenia średniego” zaliczymy wszystkich bezrobotnych, którzy z uwagi na brak wykształcenia średniego pomimo posiadanego stażu pracy nie mogą znaleźć pracy.</p> <p>Prawidłowe zastosowanie przepisu <u>nie wymaga</u>, aby bezrobotny musiał legitymować się łącznie wszystkim cechami wskazanymi w tej grupie. Dla racjonalnego zastosowania tego zapisu powinno się każdą z tych grup bezrobotnych traktować rozdzielnie, co spowoduje znaczne zwiększenie liczby osób wobec których będzie można stosować działania określone w art. 50–61 ustawy.</p> <p>Ad. pkt 5</p> <p><u>Bezrobotny samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko do 18 roku życia</u> - ustawa nie zawiera definicji legalnej dot. tej kategorii osób. Niemniej jednak do tej grupy zaliczymy każdego kto samotnie wychowuje co najmniej jedno dziecko do 18 roku życia (poprzednio 7 lat).</p> <p>Ad. pkt 6</p> <p>Bezrobotny, który po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjął zatrudnienia - ustawa nie zawiera definicji legalnej dot. tej kategorii osób. Niemniej jednak do tej grupy zaliczymy każdego kto po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjął zatrudnienia. Do tej grupy zaliczymy zarówno te osoby, które po odbyciu kary pozbawienia wolności zarejestrowały się w urzędzie pracy w terminie 30 dni od dnia zwolnienia z aresztu lub zakładu karnego i nabyły zasiłek dla bezrobotnych po czym nie podjęły zatrudnienia oraz te osoby, które po odbyciu kary pozbawienia wolności nie zarejestrowały się w urzędzie pracy we wskazanym ustawą terminie i jednocześnie nie podjęły zatrudnienia po tym dniu.</p>
ART. 50 USTAWY	
Art. 50 ust. 1	„1. Bezrobotnym, o których mowa w art. 49 pkt 1, 3 i 6, powiatowy urząd pracy w okresie do 6 miesięcy od dnia rejestracji powinien przedstawić propozycję zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, stażu, odbycia przygotowania zawodowego w miejscu pracy lub zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.”
komentarz	Zmiana rozszerza grupę podmiotów, w stosunku do których pup zobowiązany jest w okresie do 6 miesięcy od dnia rejestracji przedstawić propozycję zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, stażu, odbycia przygotowania zawodowego w miejscu pracy lub zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

	<p>Po zmianie do grupy tej zaliczamy: bezrobotnych do 25 roku życia, bezrobotnych powyżej 50 roku życia, bezrobotnych, którzy po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjęli zatrudnienia.</p> <p>Zmiana pozostaje w związku z art. 49 pkt 6 ustawy.</p>
ART. 53 USTAWY	
Art. 53 ust. 1	<p>„1. Bezrobotnego, o którym mowa w art. 49 pkt 1, starosta może skierować do odbycia stażu przez okres nieprzekraczający 12 miesięcy do pracodawcy lub pełnoletniej osoby fizycznej, zamieszkującej i prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalności w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej, w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub prowadzącej dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.⁵).”</p>
komentarz	<p>Zmiana umożliwi skierowanie bezrobotnego do 25 roku życia na staż do pracodawcy lub do rolnika.</p> <p>Definicja działalności rolniczej zawarta jest w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 26.07.1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Natomiast przez dział specjalny produkcji rolnej należy rozumieć dział specjalny, o którym mowa w załączniku do ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. Dla prawidłowego wykonania warunków przepisu w zakresie skierowania stażysty do rolnika należy potwierdzić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dane rolnika (dowód osobisty, paszport) 2. Łączną powierzchnię i stan prawny posiadanego gospodarstwa rolnego (akt notarialny, prawomocne orzeczenie sądu, wypis z księgi wieczystej, wypis z ewidencji gruntów i budynków, zaświadczenie właściwego miejscowo wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) lub inne dokumenty potwierdzające) 3. Prowadzenie działalności rolniczej (zaświadczenie wydane przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników oraz zaświadczenie wydane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa o nadanym numerze identyfikacyjnym w ramach „Krajowego systemu ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności”) 4. Prowadzenie działów specjalnych produkcji rolnej (zaświadczenie z właściwego urzędu skarbowego oraz zaświadczenie wydane przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników)
Art. 53 ust. 3	<p>„3. Starosta może skierować na okres do 6 miesięcy bezrobotnych, o których mowa w art. 49 pkt 2–7, do odbycia przygotowania zawodowego w miejscu pracy, bez nawiązywania stosunku pracy.”</p>
komentarz	<p>W wyniku zmiany rozszerzono grupę podmiotów, do których jest adresowana instytucja przygotowania zawodowego.</p> <p>Po zmianie do grupy tej zaliczamy: bezrobotnych długotrwale lub kobiet, które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka, bezrobotnych powyżej 50 roku życia, bezrobotnych bez kwalifikacji zawodowych, bez do-</p>

	świadczenia zawodowego lub bez wykształcenia średniego, bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko do 18 roku życia, bezrobotnych, którzy po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjęli zatrudnienia, bezrobotnych niepełnosprawnych.
Art. 53 ust. 6	„6. Bezrobotnemu w okresie odbywania stażu lub przygotowania zawodowego w miejscu pracy do wykonywania zawodu przysługuje stypendium w wysokości 140% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1, wypłacane przez starostę; przepisy art. 41 ust. 6 oraz art. 80 stosuje się odpowiednio. Za okres, za który przysługuje stypendium, zasiłek nie przysługuje.”
komentarz	Zmiana polega na zwiększeniu wysokości stypendium przysługującego w okresie odbywania stażu lub przygotowania zawodowego. Nowa wysokość to 140% kwoty zasiłku. Nową wysokość nabędą bezrobotni, którym decyzje o przyznaniu stypendium zostaną wydane po wejściu w życie noweli z dnia 24.08.2007r. Bezrobotni skierowani wcześniej, którym decyzje o przyznaniu stypendium zostały wydane przed dniem 26.10.2007r. zachowują niezmienną wysokość wypłacanego stypendium, które podlega waloryzacji. Zmiana pozostaje w związku z art. 7 ust. 2 noweli.
ART. 55 USTAWY	
Art. 55 ust. 1	„1. Bezrobotnemu, o którym mowa w art. 49 pkt 1, będącemu jednocześnie bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych , który w okresie 6 miesięcy od dnia zarejestrowania w powiatowym urzędzie pracy podjął dalszą naukę w szkole ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej dla dorosłych albo w szkole wyższej, gdzie studiuje w formie studiów niestacjonarnych , starosta, na wniosek bezrobotnego, przyznaje stypendium w wysokości 50% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1, wypłacane przez okres 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia nauki.”
komentarz	W wyniku zmiany przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy (definicji bezrobotnego) nastąpiło dostosowanie terminologii ustawy do przepisów ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym. Po zmianie: bezrobotny podejmuje studia niestacjonarne zamiast: studiów wieczorowych, zaocznych, eksternistycznych oraz dostosowano do zmienionego przepisu art. 49 ustawy (katalog osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy).
Art. 55 ust. 3	„3. Stypendium przysługuje pod warunkiem nieprzekroczenia wysokości dochodu na osobę w rodzinie w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej, uprawniającego do świadczeń z pomocy społecznej. Do dochodu nie wlicza się kwoty tego stypendium. ”
komentarz	Zmiana polega na wyłączeniu kwoty stypendium z dochodu na osobę w rodzinie będącego podstawą otrzymania stypendium (art. 55 ust. 3). Jest to zmiana o charakterze porządkowym potwierdzająca obecnie ukształtowaną w drodze wykładni celowościowej praktykę nie wliczania kwoty samego stypendium do dochodu na osobę w rodzinie - warunkującego otrzymanie stypendium.
Art. 55 ust. 5	„5. Stypendium nie przysługuje w przypadku przerwania nauki lub utraty statusu bezrobotnego. Przepis art. 73 ust. 5 stosuje się odpowiednio. ”
komentarz	Zmiana umożliwia powrót do pobierania stypendium w sytuacji spełnienia warunków art. 73 ust. 5 ustawy.

ART. 56 i 57 USTAWY

Art. 56 ust. 1 i 2

„Art.56.1. Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy zwrotu poniesionych przez pracodawcę z tytułu zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego, o którym mowa w art. 49 pkt 1, 2, 6 i 7, kosztów wypłaconego mu wynagrodzenia, nagród oraz opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty zasiłku określonej w art. 72 ust. 1, obowiązującej w ostatnim dniu każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy przez okres do 18 miesięcy zwrotu poniesionych przez pracodawcę z tytułu zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego, o którym mowa w art. 49 pkt 1, 2, 6 i 7, kosztów wypłaconego mu wynagrodzenia, nagród oraz opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od tego wynagrodzenia, jeżeli zwrot obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc.”

Art. 57 ust. 1 i 2

„1. Starosta zwraca organizatorowi robót publicznych, który zatrudniał skierowanych bezrobotnych, o których mowa w art. 49 pkt 2-7, przez okres do 6 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składek na ubezpieczenia społeczne bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz 50% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Starosta może dokonywać, w zakresie i na zasadach określonych w ust. 1, zwrotu poniesionych przez organizatora robót publicznych kosztów z tytułu zatrudnienia na okres do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, o których mowa w art. 49 pkt 2-7, w wysokości refundowanego wynagrodzenia za każdego bezrobotnego, jeżeli refundacja obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc ich zatrudnienia.”

komentarz

Zmiany w art. 56 i 57 ustawy polegają na rozszerzeniu grup podmiotów w stosunku do których mają zastosowanie prace interwencyjne i roboty publiczne.

Prace interwencyjne po zmianie stosuje się do: bezrobotnych do 25 roku życia, bezrobotnych długotrwale lub kobiet, które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka, bezrobotnych, którzy po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjęli zatrudnienia, bezrobotnych niepełnosprawnych

Roboty publiczne po zmianie stosuje się do: bezrobotnych długotrwale lub kobiet, które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka, bezrobotnych powyżej 50 roku życia, bezrobotnych bez kwalifikacji zawodowych, bez doświadczenia zawodowego lub bez wykształcenia średniego, bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko do 18 roku życia, bezrobotnych, którzy po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjęli zatrudnienia, bezrobotnych niepełnosprawnych.

ART. 61 USTAWY	
Art. 61 ust. 1	„1. Bezrobotnym, o których mowa w art. 49 pkt 5, starosta może, po udokumentowaniu poniesionych kosztów, refundować koszty opieki nad dzieckiem lub dziećmi do lat 7 w wysokości uzgodnionej, nie wyższej jednak niż połowa zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1, na każde dziecko, na opiekę którego poniesiono koszty , jeżeli bezrobotny podejmie zatrudnienie lub inną pracę zarobkową lub zostanie skierowany na staż, przygotowanie zawodowe w miejscu pracy lub szkolenie oraz pod warunkiem nieprzekroczenia wysokości kryterium dochodowego na osobę w rodzinie w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej.”
komentarz	<i>Zmiana poszerza możliwości finansowania kosztów opieki nad dzieckiem bezrobotnego lub osobą zależną (art. 61 ust. 1). Zmiana, dotycząca finansowania kosztów opieki nad dzieckiem bezrobotnego lub osobą zależną, przesądza sposób dokonywania refundacji w przypadku większej liczby dzieci lub osób zależnych. Zmiana ta ma skłonić osoby opiekujące się dziećmi lub osobami zależnymi do podejmowania pracy. W chwili obecnej, w przypadku, gdy dana osoba posiada więcej dzieci i zachodzi konieczność zapewnienia im wszystkim opieki dotychczasowa kwota finansowania kosztów opieki jest niewystarczająca.</i>
ART. 61a USTAWY	
Art. 61a	Bezrobotny może być skierowany do odbywania stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy oraz do prac interwencyjnych do przedsiębiorcy niezatrudniającego pracownika na zasadach przewidzianych dla pracodawców.
uchyla się Rozdział 11a;	
komentarz	<i>Zmiana dotyczy uchylecia rozdziału dotyczącego wspierania pracy zarobkowej w gospodarstwie domowym. Zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych uchyliła ulgę w podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudniania w gospodarstwie domowym osoby bezrobotnej. Jednocześnie należy zauważyć, iż z informacji uzyskiwanych z powiatowych urzędów pracy wynika, że instrument ten nie był często stosowany.</i>
ART. 70 USTAWY	
Art. 70 ust. 1	„1. Pracodawca zamierzający zwolnić co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy jest obowiązany uzgodnić z powiatowym urzędem pracy właściwym dla siedziby tego pracodawcy lub ze względu na miejsce wykonywania pracy zakres i formy pomocy dla zwalnianych pracowników, dotyczące w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> 1) pośrednictwa pracy; 2) poradnictwa zawodowego; 3) szkoleń; 4) pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy.”
komentarz	<i>Zmiana rozszerza możliwości związane ze zgłaszaniem przez pracodawcę informacji o planowanych zwolnieniach i zawieraniem porozumienia w zakresie zwolnień monitorowanych z powiatowym urzędem pracy właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy. Jednocześnie zmienione zostały parametry zwolnienia monitorowanego przez zmniejszenie liczby pracowników (ze 100 na 50), przy których zwalnianiu pracodawca</i>

	<p>zobowiązany jest do działań wskazanych w art. 70 ustawy (art. 70 ust. 1). Zmiana powodująca właściwość przemienną – w zakresie określenia właściwego powiatowego urzędu pracy do zawarcia z pracodawcą zamierzającym dokonać zwolnienia co najmniej 50 pracowników porozumienia w zakresie zwolnień monitorowanych.</p> <p>Celem zmiany jest ułatwienie pracodawcy zgłoszenia informacji o planowanych zwolnieniach i stworzenie możliwości zawierania porozumienia nie tylko z powiatowym urzędem pracy właściwym ze względu a siedzibę pracodawcy, ale także z powiatowym urzędem pracy właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy.</p> <p>Zmiana parametrów zwolnienia monitorowanego podyktowana jest koniecznością dostosowania wskazanych w art. 70 ustawy obowiązków pracodawców do sytuacji na rynku pracy oraz możliwości w tym zakresie pracodawców oraz urzędów pracy. Propozycja uzyskała konsensus wśród partnerów społecznych.</p> <p>W obecnej chwili przy pułapie zwolnienia określonym na 100 pracowników w okresie 3 miesięcy liczba takich zwolnień jest w skali kraju bardzo niewielka co praktycznie czyniło to uregulowanie przepisem martwym.</p>
ART. 71 USTAWY	
Art. 71 ust. 1 pkt 1	<p>Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy po upływie 7 dni od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy, z zastrzeżeniem art. 75, jeżeli:</p> <p>„1) nie ma dla niego propozycji odpowiedniej pracy, propozycji stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz”</p>
komentarz	<p>Poprzednie brzmienie przepisu to:</p> <p>„1) nie ma dla niego propozycji odpowiedniej pracy, propozycji <i>szkolenia</i>, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz”. Zmiana porządkowa i uściślająca warunki nabywania zasiłku dla bezrobotnych. Skierowanie bezrobotnego na szkolenie nie koliduje z nabyciem i pobieraniem zasiłku dla bezrobotnych. W takiej sytuacji zasiłek oraz dodatek szkoleniowy wypłacane są łącznie.</p> <p>Mając powyższe na uwadze przepis w dotychczasowym brzmieniu powodował niejasności, co do jego funkcji.</p>
Art. 71 ust. 1 lit. c	<p>W okresie 18 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni:</p> <p>„c) świadczył usługi na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo współpracował przy wykonywaniu tych umów, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca,”</p>
komentarz	<p>Zmiana polegająca na dodaniu w art. 71 w ust. 1 w pkt 2 lit.c sformułowania „w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca”, co umożliwi zaliczenie okresu wykonywania umowy agencyjnej, zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do okresu uprawniającego do zasiłku, jeśli podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, za krótki</p>

	<p><i>okres tej umowy np. 2 dni, stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca. Oznacza to że wynagrodzenie za wykonanie umowy może być adekwatne do czasu wykonania umowy, pod warunkiem, że po przeliczeniu na pełny miesiąc wyniesie ono co najmniej minimalne wynagrodzenie.</i></p> <p><i>Zmiana ta wynika z występujących obecnie licznych wątpliwości dotyczących zaliczania okresów, wykonywania umów cywilnoprawnych, których okres trwania jest krótszy niż miesiąc, do okresu uprawniającego do zasiłku.</i></p>
Art. 71 ust. 2 pkt 3	<p>Do 365 dni, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się również okresy:</p> <p>„3) pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy lub służby, o której mowa w pkt 1, renty szkoleniowej oraz przypadające po ustaniu zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej albo zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności okresy pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli podstawę wymiaru tych zasiłków i świadczenia, z uwzględnieniem kwoty składek na ubezpieczenia społeczne, stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę;”</p>
komentarz	<p><i>Zmiana polega na doprecyzowaniu przepisów dotyczących zaliczania okresów pobierania zasiłków chorobowego, macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego lub świadczenia rehabilitacyjnego przypadających po ustaniu zatrudnienia do okresu warunkującego uzyskanie zasiłku dla bezrobotnych (art. 71 ust. 2 pkt 3).</i></p> <p><i>Jeżeli w okresie zatrudnienia osoba bezrobotna osiągała co najmniej minimalne wynagrodzenie, to okres pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, świadczenia rehabilitacyjnego przypadający po ustaniu zatrudnienia, również będzie zaliczany do okresu uprawniającego do zasiłku.</i></p> <p><i>Jednocześnie dodano do okresów uprawniających do zasiłku okres pobierania zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego przypadający po ustaniu zatrudnienia.</i></p>
Art. 71 ust. 5	(uchylony)
komentarz	<p><i>Poprzednie brzmienie:</i></p> <p><i>„5) w razie równoczesnego spełnienia kilku warunków uprawniających do zasiłku bezrobotnemu przysługuje wybór podstawy jego przyznania .”</i></p> <p><i>Celem zmiany polegającej na uchyleniu przepisu związanego z wyborem podstawy przyznania zasiłku bezrobotnemu w sytuacji spełnienia kilku warunków uprawniających do jego przyznania jest wyeliminowanie zbędnego przepisu.</i></p>
ART. 72 USTAWY	
Art. 72 ust. 5	<p>„5. Do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również okresy zatrudnienia, o których mowa w art. 89.”</p>
komentarz	<p><i>Poprzednie brzmienie:</i></p> <p><i>„5. Do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również okresy zatrudnienia, o których mowa w art. 89, a także okresy podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu.”</i></p>

	<p><i>W wyniku zmiany nastąpiło uchylenie przepisów związanych z zaliczaniem do okresu uprawniającego do zasiłku okresów podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu (art. 72 ust. 5).</i></p> <p><i>Celem zmiany było wyeliminowanie „martwego” przepisu. Okresy „podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu” nawiązują do uchylonych już zapisów.</i></p>
Art. 72 ust. 7.	<p>„7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do dodatków szkoleniowych, stypendiów oraz dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2.”</p>
komentarz	<p><i>Zmiana umożliwi waloryzację dodatków aktywizacyjnych (art. 72 ust. 7).</i></p>
ART. 73 USTAWY	
Art. 73 ust. 1	<p>„1. Okres pobierania zasiłku wynosi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 6 miesięcy - dla bezrobotnych zamieszkałych w okresie pobierania zasiłku na obszarze powiatu, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku nie przekraczała 125% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju; 2) 12 miesięcy - dla bezrobotnych: <ol style="list-style-type: none"> a) zamieszkałych w okresie pobierania zasiłku na obszarze powiatu, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku przekraczała 125% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju lub b) powyżej 50 roku życia oraz posiadających jednocześnie co najmniej 20-letni okres uprawniający do zasiłku; 3) 18 miesięcy dla bezrobotnych: <ol style="list-style-type: none"> a) zamieszkałych w dniu nabycia prawa do zasiłku oraz w okresie jego pobierania na obszarze powiatu, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku przekraczała 2-krotnie przeciętną stopę bezrobocia w kraju, oraz posiadających jednocześnie co najmniej 20-letni okres uprawniający do zasiłku lub b) którzy mają na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 15 lat, a małżonek bezrobotnego jest także bezrobotny i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez tego bezrobotnego. <p>2. Okres pobierania zasiłku przez bezrobotnego nie ulega zmianie, jeżeli w okresie jego pobierania następuje zmiana miejsca zamieszkania bezrobotnego lub miejscowość, w której on mieszka, została objęta obszarem działania innego powiatu.”</p>
komentarz	<p><i>Ad. ust. 1.</i></p> <p><i>Zmiana dotyczy okresu przysługiwania prawa do zasiłku na podstawie stopy bezrobocia liczonej dla powiatu, w którym zamieszkuje osoba bezrobotna (art. 73 ust. 1). Celem zmiany jest zahamowanie tendencji do dzielenia powiatowego urzędu pracy obsługującego więcej niż jeden powiat – tylko w celu wydłużenia prawa do zasiłku, przy jednoczesnym zagrożeniu pogorszenia się obsługi osób bezrobotnych oraz pracodawców i ograniczenia możliwości dostępu do ofert pracy w wybranych powiatach (powiaty ziemskie i grodzkie).</i></p> <p><i>Ad. ust. 2.</i></p> <p><i>Zmiana zapewnia bezrobotnym pobieranie nabytego pierwotnie zasiłku przez niezmienny okres czasu, pomimo zmiany przez nich miejsca za-</i></p>

	<i>mieszkania lub objęcia miejscowości, w której zamieszkuje, obszarem działania innego powiatu.</i>
Art. 73 ust. 2a	„2a. <i>W przypadku zmiany przez bezrobotnego miejsca zamieszkania skutkującej zmianą własności powiatowego urzędu pracy bezrobotny jest obowiązany powiadomić o tym fakcie urząd pracy, w którym jest zarejestrowany, oraz stawić się w powiatowym urzędzie pracy właściwym dla nowego miejsca zamieszkania w terminie 14 dni od dnia zmiany miejsca zameldowania.</i> ”
komentarz	<p><i>Zmiana polega na rozszerzeniu obowiązku informowania właściwego terytorialnie powiatowego urzędu pracy w przypadku zmiany miejsca zamieszkania przez wszystkich bezrobotnych (art. 73 ust. 2a). Poprzednio przepis zawierał zapis stanowiący obowiązek dla bezrobotnych, którzy pobierali zasiłek.</i></p> <p><i>Celem zmiany jest zapewnienie urzędom pracy aktualnych informacji o wszystkich bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie działania danego urzędu przez zobligowanie każdego zarejestrowanego bezrobotnego bez względu na fakt pobierania zasiłku do kontaktu z urzędem w przypadku zmiany miejsca zamieszkania skutkującej zmianą własności powiatowego urzędu pracy. W przypadku takiej zmiany miejsca zamieszkania – bezrobotny zobowiązany będzie zarówno do powiadomienia swojego dotychczasowego jak też i nowego urzędu pracy, niezależnie od faktu pobierania zasiłku.</i></p>
Art. 73 ust. 5	„5. <i>Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie i zarejestrował się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności, pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub osiągnięcia przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, o których mowa w ust. 4.</i> ”
komentarz	<p><i>Zmiana ma na celu wyjaśnienie obecnych wątpliwości w zakresie stosowania art. 73 ust. 5 do osób, które rejestrują się w urzędzie pracy jako bezrobotne po okresie pobierania zasiłku chorobowego, który miał miejsce po ustaniu zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej oraz prowadzenia pozarolniczej działalności zachowując 14-dniowy termin od ustania pobierania zasiłku chorobowego.</i></p> <p><i>Powrót do pobierania zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, wymienione w art. 73 ust.4 ustawy, nastąpi już nie tylko po zakończeniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, ale również po pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub osiągnięcia przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie.</i></p>

Art. 73 ust. 8	„8. Okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności, pobieraniu zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności oraz uzyskiwania przychodu, wymienione w ust. 5, wlicza się do okresów, o których mowa w art. 75 ust. 2.”
komentarz	Zmiana jest konsekwencją zmiany brzmienia przepisu art. 73 ust. 5. Do okresów 90 i 180-dniowej karencji wlicza się obecnie okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności, pobieraniu zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności oraz uzyskiwania przychodu, które to okresy wymienione są w art. 73 ust. 5 ustawy.
ART. 73a USTAWY	
Art. 73a ust. 1	„1. Na wniosek gminy starosta może skierować bezrobotnego bez prawa do zasiłku korzystającego ze świadczeń z pomocy społecznej do wykonywania prac społecznie użytecznych na terenie gminy, w której bezrobotny zamieszkuje lub przebywa, w wymiarze do 10 godzin w tygodniu.”
komentarz	Poprzez wprowadzenie zmiany nastąpiło rozszerzenie możliwości skierowania do prac społecznie użytecznych na terenie całej gminy, w której zamieszkuje lub przebywa bezrobotny (art. 73a ust. 1). Poprzednio, możliwość skierowania do prac społecznie użytecznych była ograniczona jedynie do miejsca zamieszkania lub pobytu bezrobotnego, co w wielu sytuacjach wykluczało możliwość skierowania bezrobotnego do tych prac. W związku z tym uzasadnione było rozszerzenie zakresu miejscowego możliwości skierowania bezrobotnego do prac społecznie użytecznych, wraz ze zmianą polegającą na finansowaniu kosztów jego przejazdu.
ART. 76 USTAWY	
Art. 76 ust. 2 pkt 3	Za nienależnie pobrane świadczenie pieniężne uważa się: „3) zasiłek, dodatek szkoleniowy, stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego , zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli organ rentowy, który przyznał świadczenie, nie dokonał jego pomniejszenia na zasadach określonych w art. 78;”
komentarz	Zmiana uzupełnia przepisy dotyczące zasad zwrotu nienależnie pobranego świadczenia ze środków Funduszu Pracy w przypadku zasiłku macierzyńskiego i zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego (art. 76 ust. 2 pkt 3). Celem zmiany było wyeliminowanie luki prawnej dotyczącej zwrotu nienależnie pobranego świadczenia ze środków Funduszu Pracy w przypadku uzyskania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, gdy ZUS nie dokona potrącenia przy jego wstecznym przyznaniu.
Art. 76 ust. 7a	„7a. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio do innych niewymienionych w tym przepisie świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, w szczególności

	do refundacji uzyskiwanych z tytułu umowy o zorganizowanie prac interwencyjnych oraz robót publicznych.”
komentarz	<p>W wyniku zmiany nastąpiło uzupełnienie przepisów dotyczących możliwości odroczenia, rozłożenia na raty lub umorzenia kwot uzyskanych z Funduszu Pracy z tytułów nie wymienionych w art. 76 ust. 7 (art.76 ust. 7a).</p> <p>Przepis dotyczy poszerzenia katalogu świadczeń, wobec których starosta może w postępowaniu o zwrot nienależnie pobranego świadczenia orzec o odroczeniu, rozłożeniu na raty lub umorzeniu. Obecne przepisy przewidują taką możliwość wobec nienależnie pobranych świadczeń przez bezrobotnych, refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia pracodawcy stanowiska pracy dla bezrobotnego i zwrotu jednorazowo przyznanych środków na podjęcie działalności gospodarczej. Poprzednio urząd pracy nie miał możliwości stosowania ulg co do innych świadczeń pobranych z Funduszu Pracy jak np. refundacji uzyskanej w ramach prac interwencyjnych czy też robót publicznych, co powodowało trudności w dochodzeniu tych świadczeń.</p>
Art. 76 ust. 8	(uchylony)
komentarz	<p>Nowela uchyla przepis dotyczący obiegu decyzji o umorzeniu nienależnie pobranego świadczenia lub o umorzeniu użytych niezgodnie z umową refundacji lub jednorazowo przyznanych środków (art. 76 ust. 8).</p> <p>Zgodnie z poprzednimi przepisami starosta lub wojewoda przekazywali kopię decyzji o umorzeniu nienależnie pobranego świadczenia lub decyzji o umorzeniu użytych niezgodnie z umową refundacji lub jednorazowo przyznanych środków, ministrowi właściwemu do spraw pracy. Funkcjonowanie tej regulacji i przekazywanie kopii decyzji w tym zakresie nie jest niezbędne.</p>
Art. 76 ust. 10	(uchylony)
komentarz	<p>Nowela uchyla regulację dotyczącą zaliczania kwot umorzonych przez starostę do kwot środków wydatkowanych w ramach limitu Funduszu Pracy na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej (art. 76 ust. 10).</p> <p>Celem zmiany było wyeliminowanie regulacji dotyczących rozliczania kwot umorzonych przez starostę. Zgodnie z ust. 10 - umorzone przez starostę kwoty podlegały zaliczeniu do kwot środków wydatkowanych w ramach limitu Funduszu Pracy ustalonego przez ministra właściwego do spraw pracy na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej.</p>
ART. 78 USTAWY	
Art. 78 ust. 1,2,3 i 4	<p>„Art. 78. 1. W przypadku przyznania bezrobotnemu lub innej uprawnionej osobie prawa do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy lub służby, o której mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę za okres, za który pobierała zasiłek, dodatek szkoleniowy, stypendium, dodatek aktywizacyjny albo inne świadczenie pie-</p>

	<p>niężne z tytułu pozostawania bez pracy, pobrane z tego tytułu kwoty w wysokości uwzględniającej zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych i składkę na ubezpieczenie zdrowotne zalicza się na poczet przyznanego przez organ rentowy świadczenia. Kwoty te traktuje się jak świadczenia wypłacane w kwocie zaliczkowej w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Kwota zaliczona na poczet przyznanego świadczenia nie może być wyższa niż ustalona za poszczególne miesiące okresu, o którym mowa w ust. 1, kwota emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy lub służby, o której mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty rodzinnej. 3. Organ rentowy przekazuje kwotę zaliczoną na poczet przyznanego świadczenia, o której mowa w ust. 1, na rachunek bankowy Funduszu Pracy powiatowego urzędu pracy, który wypłacił zasiłek, dodatek szkoleniowy, stypendium, dodatek aktywizacyjny albo inne świadczenie pieniężne z tytułu pozostawania bez pracy. 4. W przypadku przyznania bezrobotnemu prawa do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy lub służby, o której mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę za okres, w którym był bezrobotny, pozbawienie
<p>komentarz</p>	<p>Ad. ust. 1 i 2 Zmiana polega na włączeniu zasiłku macierzyńskiego oraz zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego do katalogu świadczeń, których wsteczne przyznanie przez ZUS powoduje konieczność dokonania potrącenia (art. 78 ust.1 i 2). Zmiana ma na celu likwidację luki prawnej i dotyczy poszerzenia katalogu świadczeń (o zasiłek macierzyński i zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego) przyznawanych przez ZUS w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych i zaliczanych na poczet przyznanego przez ZUS świadczenia.</p> <p>Ad. ust. 3 Zmiana polega na włączeniu dodatku aktywizacyjnego do katalogu świadczeń z Funduszu Pracy kwalifikujących się do potrącenia (art. 78 ust.1 i 3). Dotyczy to w szczególności sytuacji, gdy ZUS wstecznie przyzna swoje świadczenie za okres, w którym bezrobotny pobierał zasiłek dla bezrobotnych a następnie podejmując zatrudnienie nabył dodatek aktywizacyjny.</p> <p>Ad. ust. 4 Zmiana powoduje uzupełnienie regulacji dotyczących sytuacji bezrobotnych pobierających zasiłek, wobec których ZUS wstecznie orzekł rentę z tytułu niezdolności do pracy lub przyznał wstecznie inne świadczenie (art. 78 ust. 4). W wyniku zastosowania nowego brzmienia przepisu, bezrobotny utraci status i prawo do zasiłku za okres, za który organ rentowy przyznał swoje świadczenia.</p>

	<i>Do chwili obecnej nie była uregulowana sytuacja bezrobotnych pobierających zasiłek, wobec których ZUS wstecz orzekł rentę z tytułu niezdolności do pracy i inne świadczenie. Kwestie te regulowano wykładnią, która nie miała jednak literalnej podstawy, co powodowało, iż decyzje były w pewnych sytuacjach uchylane przez WSA.</i>
ART. 82 USTAWY	
Art. 82.	„Art. 82. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w terminie do dnia 30 września każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", przeciętną stopę bezrobocia w kraju oraz na obszarze powiatów według stanu na dzień 30 czerwca danego roku.”
komentarz	<i>Patrz komentarz do art. 73 ustawy. Na podstawie art. 82 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.) Prezes GUS w obwieszczeniu z dnia 26 września 2007 r. w sprawie przeciętnej stopy bezrobocia w kraju oraz na obszarze działania powiatowych urzędów pracy ogłosił przeciętną stopę bezrobocia w kraju oraz na obszarze działania powiatowych urzędów pracy według stanu na dzień 30 czerwca 2007 r., ujęte w tabeli stanowiącej załącznik do obwieszczenia. Najprawdopodobniej obwieszczeniem z dnia 31 października 2007 r. opublikowana zostanie adekwatnie do nowego brzmienia art. 82 ustawy przeciętna stopa bezrobocia w kraju oraz na obszarze powiatów. Obwieszczenie z dnia 31 października 2007 r. będzie stanowiło podstawę prawną do określania długości pobierania zasiłku dla bezrobotnych w 2008 roku.</i>
ART. 86 USTAWY	
Art. 86. 1.	„1. Udokumentowane okresy zatrudnienia obywateli polskich i obywateli państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, przebyte za granicą u pracodawcy zagranicznego: 1) w państwie wymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, 2) w innym państwie niż wymienione w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, za które były opłacane składki na Fundusz Pracy – są zaliczane do okresów pracy w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uprawnień pracowniczych.”
komentarz	<i>Zmiana art. 86 ust. 1 nakłada na pracodawcę obowiązek zaliczania okresu zatrudnienia obywateli polskich i obywateli UE/EOG za granicą, w zależności od tego gdzie te okresy były spełnione, do okresu pracy w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych. Dotychczasowe brzmienie przepisu stanowiące o możliwości zaliczenia tego okresu tylko obywatelom polskim pod warunkiem zadeklarowania stosownych wpłat na Fundusz Pracy budziło wątpliwości i zastrzeżenia co do realizacji zasady równego traktowania wyrażonej w art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) 1612/68 w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty. Nowe brzmienie art. 86 ust. 1 pozbawia wszelkich wątpliwości interpretacyjnych i jasno wskazuje podmioty i warunki poprzez spełnienie których dane okresy mogą być zaliczone do uprawnień pracowniczych.</i>

ART. 87 USTAWY	
Art. 87 ust. 1 pkt 2a i 5b	<p>Cudzoziemiec może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada zezwolenie na pracę wydane przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy. Z obowiązku tego są zwolnieni cudzoziemcy:</p> <p>„2a) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 10, 11, 13 i 16-18 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;”</p> <p>„5b) zstępni, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b, obywatela polskiego lub cudzoziemca - małżonka obywatela polskiego, o którym mowa w pkt 1-4 i 5a, niebędący obywatelami państwa, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, jeżeli posiadają zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”</p>
komentarz	Zmiana wprowadza korektę błędnie przywołanego przepisu (art. 87 pkt 5b)
Art. 88 ust. 14	(uchylony)
Art. 88 ust. 15 i 16	<p>„15. Minister właściwy do spraw pracy, urząd obsługujący ministra właściwego do spraw pracy oraz wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy gromadzą i przetwarzają dane dotyczące cudzoziemców, wydawania zezwoleń na pracę, kontroli przestrzegania przepisów ustawy i toczących się w tych sprawach postępowań, w zakresie niezbędnym do realizacji przepisów ustawy.</p> <p>16. Przepisy ust. 1-13 i 15 stosuje się odpowiednio do jednostek organizacyjnych, choćby nie posiadały osobowości prawnej, a także do osób fizycznych, zamierzających powierzyć wykonywanie pracy cudzoziemcowi.”</p>
komentarz	Zmiana ta umożliwi powierzenie cudzoziemcowi wykonywania pracy u osób fizycznych, które nie zatrudniają pracowników.
ART. 88a USTAWY	
Art. 88a.	„Art. 88a. W postępowaniu o wydanie zezwolenia lub o przedłużenie zezwolenia na pracę stroną postępowania jest wyłącznie pracodawca albo podmiot, o którym mowa w art. 88 ust. 16. ”
komentarz	Zmiana polega na wyłączeniu cudzoziemca z postępowania administracyjnego prowadzonego w celu wydania decyzji w sprawie zezwolenia na pracę (dodanie art. 88a). Propozycja ta sformułowana została ze względu na ergonomikę postępowania oraz pojawiające się w orzecznictwie sądów administracyjnych uzasadnienia, że cudzoziemiec ma legitymację procesową (czynną) i powinien od momentu wszczęcia postępowania w sprawie wydania zezwolenia na pracę uczestniczyć w tym postępowaniu. Ze względu na jego specyfikę organ nie może jednak skutecznie prowadzić postępowania wobec cudzoziemca mającego miejsce zamieszkania za granicą i uczynić zadość wyrokom WSA (np. II SA/Wa 2003/05, II SA/Wa 2009/05, II SA/Wa 2002/05). Wobec powyższego zasadne jest wyłączenie cudzoziemca jako strony z postępowania.

ART. 90a USTAWY	
Art. 90a.	<p>„Art. 90a. 1. Pracodawca albo podmiot, o którym mowa w art. 88 ust. 16, składa wnioski o wydanie zezwolenia na pracę lub jego przedłużenie po dokonaniu jednorazowej wpłaty w wysokości nie większej niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę za każdą osobę.</p> <p>2. Wpłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wpłaty, o której mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj wykonywanej pracy, kwalifikacje posiadane przez cudzoziemca oraz ich zależność od podaży i popytu na rynku pracy lub 2) umowy i porozumienia międzynarodowe w zakresie zatrudnienia, lub 3) okres wykonywania pracy przez cudzoziemca, lub 4) liczbę wniosków o wydanie zezwolenia na pracę lub wniosków o przedłużenie zezwolenia na pracę składanych przez pracodawcę.”
komentarz	<p>Zmiana wprowadza zróżnicowanie wysokości opłat za zatrudnienie cudzoziemca (art. 90a).</p> <p>W związku ze zmianami pojawiającymi się na rynku pracy oraz występującymi niedoborami pracowniczymi zasadne jest zróżnicowanie wpłat, które uiszczają pracodawcy, w związku ze złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca. Istnieje konieczność ułatwienia procedury w części odnoszącej się do przedmiotowych wpłat, która przyczyni się do szybkiego zabezpieczenia potrzeb i nie zaburzy finansowego funkcjonowania pracodawcy. Planuje się zminimalizowanie wpłat odnoszących się do pracy w sektorach, w których występują niedobory pracownicze, w przypadku złożenia znacznej liczby wniosków lub w przypadku kolejnego wystąpienia z wnioskiem, który dotyczy tego samego cudzoziemskiego pracownika.</p>
ART. 92 USTAWY	
Art. 92 ust. 1 i 2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zadania w zakresie pośrednictwa pracy realizują: <ol style="list-style-type: none"> 1) pośrednik pracy - stażysta; 2) pośrednik pracy; 3) pośrednik pracy I stopnia; 4) pośrednik pracy II stopnia. 2. Pośrednikiem pracy może zostać osoba, która otrzymała licencję zawodową, jeżeli: <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych; 2) nie była karana za przestępstwo popełnione umyślnie; 3) posiada co najmniej średnie wykształcenie; 4) wykonywała zadania na stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie pośrednictwa pracy przez okres co najmniej 12 miesięcy w publicznych służbach zatrudnienia; 5) posiada obywatelstwo polskie lub wykaże się znajomością języka polskiego wystarczającą do wykonywania zadań.
Art. 92 ust. 2a	<p>„2a. Wymogów, o których mowa w ust. 2 pkt 3-5, nie stosuje się do obywateli, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, posiadających decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych, wydaną zgodnie z odrębnymi przepisami.”</p>

komentarz	<p>Zmiana doprecyzowuje przepisy dotyczące wykonywania zadań w zakresie pośrednictwa pracy na stanowisku pośrednika pracy – stażysty (art. 92 ust. 2 pkt 4). Jednocześnie dodano przepis, zgodnie z którym wymogi zawarte w art. 92 ust. 2 pkt 3-5 nie mają zastosowania do obywateli państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a –c ustawy posiadających decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych, wydaną zgodnie z odrębnymi przepisami.</p> <p>Pierwsza zmiana polega na doprecyzowaniu, iż wykonywanie zadań z zakresu pośrednictwa pracy odbywało się na stanowisku pośrednika pracy – stażysty.</p> <p>Druga zmiana wynika z faktu, iż zawód pośrednika pracy jest zawodem regulowanym zgodnie z ustawą z dnia 26 kwietnia 2001r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych. Tak więc, kwalifikacje pośredników pracy obywateli państwa wskazanych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit a-c ustawy będą podlegały w Polsce uznaniu zgodnie z przepisami powołanej ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.</p>
ART. 93 USTAWY	
Art. 93. ust. 1	„1. Wojewoda, na wniosek zainteresowanej osoby, w drodze decyzji administracyjnej, nadaje licencję zawodową pośrednika pracy określonego stopnia osobie spełniającej warunki, o których mowa w art. 92 ust. 2, 2a , 4 i 5.”
ART. 94 USTAWY	
Art. 94 ust. 2 pkt 4	<p>2. Doradcą zawodowym może zostać osoba, która otrzymała licencję zawodową, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych; 2) nie była karana; 3) posiada wyższe wykształcenie; „4) wykonywała zadania na stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie poradnictwa zawodowego przez okres co najmniej 12 miesięcy w publicznych służbach zatrudnienia;” 5) posiada obywatelstwo polskie lub wykaże się znajomością języka polskiego wystarczającą do wykonywania zadań.
Art. 94 ust. 2a	„2a. Wymogów, o których w ust. 2 pkt 3-5, nie stosuje się do obywateli, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, posiadających decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych, wydaną zgodnie z odrębnymi przepisami. ”
komentarz	<p>Zmiana doprecyzowuje regulacje dotyczące wykonywania zadań w zakresie poradnictwa zawodowego na stanowisku doradcy zawodowego – stażysty (art. 94 ust. 2 pkt 4). Jednocześnie proponuje się dodanie przepisu, zgodnie z którym wymogi zawarte w art. 94 ust. 2 pkt 3-5 nie mają zastosowania do obywateli państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a –c ustawy posiadających decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych, wydaną zgodnie z odrębnymi przepisami.</p> <p>Zmiana o charakterze porządkowym polegająca na doprecyzowaniu, iż wykonywanie zadań z zakresu poradnictwa zawodowego będzie odbywało się na stanowisku doradcy zawodowego – stażysty.</p>

	<i>Druga zmiana wynika z faktu, iż zawód doradcy zawodowego jest zawodem regulowanym zgodnie z ustawą z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów Regulowanych. Tak więc, kwalifikacje doradców zawodowych obywateli państwa wskazanych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit a-c ustawy będą podlegały w Polsce uznaniu zgodnie z przepisami powołanej ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.</i>
ART. 100 USTAWY	
Art. 100 ust. 1 i 2	„1. Pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, o których mowa w art. 91 pkt 1 i 2, może być przyznany dodatek do wynagrodzenia uzależniony od stopnia posiadanej licencji i doskonalenia kwalifikacji zawodowych oraz jakości wykonywanej pracy. 2. Pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, o których mowa w art. 91 pkt 3-6, może być przyznany dodatek do wynagrodzenia uzależniony od posiadanego przygotowania zawodowego, doskonalenia kwalifikacji zawodowych oraz jakości wykonywanej pracy.”
komentarz	<i>Zmiana polega na wprowadzeniu fakultatywnego (w miejsce obligatoryjnego) przyznawania dodatku do wynagrodzenia pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, finansowanego ze środków Funduszu Pracy (art. 100).</i>
ART. 101, 102a USTAWY	
Art. 101 ust. 2	(uchylony)
komentarz	<i>Uchylone zostały przepisy dotyczące wymogów co do kwalifikacji doradców zawodowych zatrudnionych w placówkach kształcenia ustawicznego.</i>
Art. 102 a.	(uchylony)
komentarz	<i>Uchylona została możliwość przyznawania nagród specjalnych dyrektorom pup i wup.</i>
ART. 104 USTAWY	
Art. 104 ust. 1 pkt 1a	(uchylony)
ART. 106 USTAWY	
Art. 106a ust. 1,2 i 3	„Art. 106a. 1. Środki Funduszu Pracy mogą być przeznaczane na finansowanie części działań publicznych służb zatrudnienia związanych z udziałem w sieci EURES. 2. Rodzaj działań, o których mowa w ust. 1, oraz wydatków na ich realizację określają: 1) porozumienia zawierane pomiędzy ministrem właściwym do spraw pracy a samorządami województw lub 2) umowy zawierane pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotą Europejską, lub

	<p>3) umowy zawierane pomiędzy państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, a Wspólnotą Europejską na finansowanie partnerstw transgranicznych EURES.</p> <p>3. Wydatki, o których mowa w ust. 2, podlegają refundacji ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej do wysokości określonej w umowach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.”</p>
komentarz	<p>Konieczność zmiany powyższych przepisów wynikała z utraty mocy obowiązującej przepisów ustawy o finansach publicznych przywołanych w dotychczasowym brzmieniu art. 106a ustawy. Zmieniony zapis umożliwia finansowanie działań publicznych służb zatrudnienia związanych z udziałem w sieci EURES, w tym działań realizowanych w ramach partnerstw transgranicznych EURES. Przepis określa jakie umowy i porozumienia są podstawą dokonywania tego typu wydatków, które po ostatecznym rozliczeniu są refundowane do Funduszu Pracy ze środków unijnych.</p>
ART. 108 USTAWY	
Art. 108 ust. 1 pkt 4a, 4b, 27a, 34, 49	<p>Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie:</p> <p>„4a) kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, o których mowa w art. 9 ust. 2a i 2a¹,”</p> <p>„4b) kosztów kwalifikowalnych realizacji projektów, o których mowa w art. 9 ust. 2d i art. 109 ust. 7c;”</p> <p>27a) (uchylony)</p> <p>„34) kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemu teleinformatycznego i technologii cyfrowych w publicznych służbach zatrudnienia oraz Ochotniczych Hufcach Pracy, służących realizacji zadań wynikających z ustawy;”</p> <p>„49) wydatków związanych z udziałem publicznych służb zatrudnienia w sieci EURES, o których mowa w art. 106a.”</p>
komentarz	<p>Katalog wydatków z Funduszu Pracy został powiększony o:</p> <p>1/ koszty kwalifikowane projektów (pkt 46) poniesione przez pup lub ministra właściwego do spraw pracy; zmiana ta pozostaje w związku ze zmianami w art. 9 ust. 2d i art. 109 ust. 7c;</p> <p>2/ wydatki publicznych służb zatrudnienia na realizację działań EURES. Zapis ten odnosi się do wydatków, które są zdefiniowane w art. 106a ustawy i które będą refundowane do Funduszu Pracy ze środków unijnych. Dodanie nowego pkt 49 do katalogu wydatków z Funduszu Pracy ułatwia w praktyce dokonywanie wydatków na działania EURES, ich grupowanie i rozliczanie.</p>
ART. 109 USTAWA	
Art. 109 ust. 7a	<p>„7a. Podstawę wydatkowania w danym roku budżetowym środków Funduszu Pracy na refundację kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy oraz odpisów na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy wykonujących zadania wynikające z realizacji w województwie projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy stanowi umowa zawarta między zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw pracy, określająca wysokość środków na ten cel oraz sposób ich wydatkowania.”</p>

<p>Art. 109 ust. 7c</p>	<p>„7c. Minister właściwy do spraw pracy może ze środków Funduszu Pracy zrefundować część poniesionych z budżetu kosztów kwalifikowalnych w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1784/1999 realizacji projektów poniesionych na:</p> <p>1) pomoc i doradztwo prawne urzędowi ministra właściwego do spraw pracy w zakresie przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego bezpośrednio związanego z realizacją projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy,</p> <p>2) zakup lub amortyzację sprzętu oraz zakup materiałów biurowych, niezbędnych i bezpośrednio związanych z realizacją projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999</p> <p>- do wysokości 0,5% wartości projektu.”</p>
<p>Art. 109 ust. 12 pkt 3</p>	<p>Środki trwałe lub wyposażenie zakupione z Funduszu Pracy przez:</p> <p>„3) szkoły wyższe lub organizacje studenckie, o których mowa w art. 39 ust. 6, stają się ich własnością.”</p>
<p>ART. 109a USTAWY</p>	
<p>Art. 109a ust. 1,2 i 3</p>	<p>„1. Koszty szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 9, nie mogą przekroczyć dziesięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat.</p> <p>„2. Łączna kwota przeznaczona na koszty szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 38, w okresie kolejnych trzech lat nie może przekroczyć iloczynu dziesięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz przeciętnej liczby zatrudnionych w urzędzie w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.</p> <p>„3. Koszty szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 6, nie mogą przekroczyć pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat.</p>
<p>ART. 125 USTAWY</p>	
<p>Art. 125 ust. 2</p>	<p>„2. Orzeczone i wyegzekwowane kary grzywn, o których mowa w art. 119-123, sądy przekazują bezpośrednio na rachunek dysponenta Funduszu Pracy, w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących sposobu wykonywania budżetu państwa.”</p>
<p>ART. 150e USTAWY</p>	
<p>Art. 150e</p>	<p>„Art. 150e. Udokumentowane okresy zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej za granicą u pracodawców zagranicznych w państwach niewymienionych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c przebyte w okresie od dnia 1 listopada 2005 r. do dnia 25 sierpnia 2006 r. są zaliczane do okresu uprawniającego do zasiłku pod warunkiem opłacenia składki na Fundusz Pracy. Przepisy dotyczące trybu opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego stosuje się odpowiednio.”</p>

komentarz	<p>Zmiana polega na wprowadzeniu przepisu umożliwiającego zaliczenie do okresu uprawniającego do zasiłku udokumentowanych okresów zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej za granicą u pracodawców zagranicznych (art. 150e).</p> <p>Zmiana ma na celu uzupełnienie luki prawnej dotyczącej zasad opłacania składki na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie nienależącym do UE/EOG. Dotychczas obowiązujące przepisy zawierają zakaz odprowadzania składki na Fundusz Pracy za okresy wsteczne, stąd potrzeba wprowadzenia przepisu o odpowiednim stosowaniu tych przepisów.</p>
Przepisy przejściowe do noweli z dnia 24. 08. 2007 r.	
Art. 7 ust. 1	Dodatki aktywizacyjne przyznane przed dniem wejścia w życie ustawy w kwocie do 30% kwoty zasiłku dla bezrobotnych są wypłacane w dotychczasowej wysokości, z uwzględnieniem waloryzacji.
komentarz	Powyższa regulacja wynika z ogólnej zasady prawa – praw nabytych. Ponadto nie istnieje możliwość przyznania ponownie dodatku w innej wysokości, gdyż byłoby to ponowne orzekanie w tej samej sprawie.
Art. 7 ust. 2	Stypendia z tytułu odbywania stażu i przygotowania zawodowego w miejscu pracy przyznane przed dniem wejścia w życie ustawy są wypłacane w dotychczasowej wysokości, z uwzględnieniem waloryzacji.
komentarz	Oznacza to, że przyznane stypendia w wysokości 100% wypłacane są w niezmienionej formie, jednak z uwzględnieniem waloryzacji. Spowodowane jest to wykonaniem decyzji wydanej pod rządami przepisu, w innym brzmieniu. Dlatego nie istnieje możliwość zmiany tej decyzji tak aby wysokość stypendium zmieniła się na większą w trakcie odbywanego stażu lub przygotowania zawodowego. Natomiast w sytuacji wydłużenia aneksem okresu trwania stażu przy jednoczesnym <u>wydaniu nowej decyzji administracyjnej o przyznaniu stypendium na nowy okres</u> nie objęty wcześniejszą decyzją, o ile wydanie decyzji nastąpi już po wejściu w życie nowelizacji, spowoduje, iż stypendium powinno być przyznane w nowej wysokości – 140% zasiłku. Wniosek powyższy wynika z faktu, iż w powołanym art. 7 ust. 2 ustawy nowelizacyjnej jest mowa o przyznaniu stypendium a przyznanie stypendium następuje poprzez wydanie decyzji administracyjnej.
Art. 7 ust. 3	Bezrobotnemu, który nabył prawo do zasiłku dla bezrobotnych przed dniem 1 stycznia 2008 r., zasiłek wypłaca się przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów.
komentarz	Zasiłki nabyte do dnia 31.12.2007r. wypłacane są w wysokości i na zasadach obowiązujących w dniu przyznania prawa.
Art. 7 ust. 4	Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, dotyczących odraczania terminu płatności, rozkładania na raty oraz umarzania kwot uzyskanych z Funduszu Pracy, stosuje się art. 76 ust. 7a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
Art. 7 ust. 5	Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, dotyczących nienależnie pobranego świadczenia, przepisy art. 76 ust. 2 pkt 3 oraz art. 78 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 7 ust. 6	Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie art. 61c ustawy wymienionej w art. 1 w dotychczasowym brzmieniu stosuje się przepisy dotychczasowe.
Art. 7 ust. 7	Osoba prowadząca gospodarstwo domowe, która przed dniem wejścia w życie ustawy zawarła umowę na podstawie art. 61c ustawy wymienionej w art. 1 w dotychczasowym brzmieniu, jest obowiązana do poboru zaliczki na podatek dochodowy oraz do sporządzania deklaracji i informacji, na zasadach określonych w art. 35a ustawy wymienionej w art. 4 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do końca obowiązywania tej umowy.
Art. 7 ust. 8	Do zakończenia spraw, rozpoczętych na podstawie wniosków złożonych do dnia wejścia w życie ustawy, dotyczących wydania lub przedłużenia zezwolenia na pracę cudzoziemca, w zakresie wpłaty, o której mowa w art. 90a ustawy wymienionej w art. 1, stosuje się przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku.
Art. 7 ust. 9	Do pobranej przez płatnika zaliczki na podatek dochodowy mają zastosowanie deklaracje i informacje określone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 45b pkt 1 ustawy wymienionej w art. 4 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
Art. 7 ust. 10	Akt wykonawczy wydany na podstawie art. 46 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje moc do czasu wejścia w życie aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 46 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz może być zmieniany.
Art. 7 ust. 11	Akt wykonawczy wydany na podstawie art. 45b pkt 1 ustawy wymienionej w art. 4 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje moc do czasu wejścia w życie aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 45b pkt 1 ustawy wymienionej w art. 4 w brzmieniu obowiązującym od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 30 kwietnia 2008 r.
Art. 7 ust. 12	Dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy oraz dyrektorzy powiatowych urzędów pracy pełniący funkcje w dniu wejścia w życie ustawy stają się z mocy prawa odpowiednio dyrektorami wojewódzkich urzędów pracy oraz dyrektorami powiatowych urzędów pracy w rozumieniu ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym ustawą, bez konieczności ich ponownego powołania.

